

Sygn. akt V.2 Ka 87/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Beata Pinior

w obecności Mieczysława Kluczyka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Żorach

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2018 r.

sprawy: **B. W.**

s. M. i B.

ur. (...) w N.

oskarżonego o przestępstwo z art. 284 § 1 kk, art. 284 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji i zażalenia wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 18 października 2017r. oraz postanowienia z Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 07 grudnia 2017 roku , sygn. akt II K 34/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok oraz postanowienie;

II. zasądza od oskarżonego B. W. na rzecz pokrzywdzonej Agencji (...) Sp. z o.o. w Ż. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i obciąża go opłatą za II instancję w kwocie 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych).

SSO Sławomir Klekocki

Sygn. akt V.2 Ka 87/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 października 2017 r. Sąd Rejonowy w Żorach uznał B. W. za winnego tego, że w dniu 20 kwietnia 2015r. w Ż. dokonał przywłaszczenia dwóch laptopów o łącznej wartości 720zł oraz przywłaszczenia powierzonego telefonu komórkowego o wartości 800zł na szkodę Agencji (...) Sp. z o.o. w Ż. , czym wyczerpał dyspozycję art. 284 § 1 kk i art. 284 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 284 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 37a kk wymierzył mu karę 180 stawek dziennych grzywny licząc po 25zł stawka.

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego B. W. obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej Agencji (...) Sp. z o.o. w Ż. 800zł oraz zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1331,82zł tytułem zwrotu kosztów sądowych w całości.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego B. W. zaskarżając wyrok w całości na korzyść oskarżonego zarzucając :

1.Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 2 kpk obrazę przepisów postępowania tj. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie polegające na nie uznaniu wyjaśnień oskarżonego za wiarygodne w części, w której twierdził on, że otrzymał telefon komórkowy i dwa laptopy w prezencie od I. G., przy jednoczesnym uznaniu zeznań I. G. za wiarygodne, co skutkowało wydaniem wyroku skazującego, podczas gdy oskarżony nie popełnił zarzucanych mu czynów;

2.Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 2 kpk obrazę przepisów postępowania tj. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie polegające na odmowie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego i zeznaniom świadka I. W. i P. W. , z których wynikało, że oskarżony nie przywłaszczył ww. przedmiotów, lecz otrzymał je w prezencie od I. G. , co skutkowało uznaniem oskarżonego za winnego popełnionych czynów;

3.Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 2 kpk obrazę przepisów postępowania tj. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie, w tym zeznań świadka G. F., a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że skoro oskarżony miał dostęp do służbowych laptopów, a po inwentaryzacji okazało się, że dwóch laptopów brakuje, to przywłaszczył je właśnie oskarżony;

4.Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 2 kpk obrazę przepisów postępowania, tj. art. 410 kpk poprzez pominięcie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w postaci dowodów z dokumentów przedłożonych przez obrońcę oskarżonego potwierdzających wykrycie przez oskarżonego nieprawidłowości w Agencji (...) Sp. z o.o. oraz relacji między oskarżonym a I. G. i w konsekwencji oparcie ustaleń faktycznych tylko na części materiału dowodowego;

5.Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że konflikt pomiędzy I. G. a oskarżonym oraz nieprawidłowości w funkcjonowaniu Agencji (...) Sp. z o.o. wykryte przez oskarżonego nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, co skutkowało uznaniem przez Sąd I instancji wyjaśnień oskarżonego za niewiarygodne, podczas gdy występujące w sprawie okoliczności powinny skutkować uznaniem, że oskarżony nie popełnił zarzucanych mu czynów, ponieważ przedmioty te zostały mu wręczone jako prezenty, co skutkowało uznaniem oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów;

6.W konsekwencji powyższych zarzutów, zaskarżonemu wyrokowi Sądu I instancji zarzucił na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji , że oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim przywłaszczenia telefonu komórkowego oraz dwóch laptopów i wiedząc, że rzeczy te nie są jego zabrał je i mimo pisemnego wezwania nie oddał ich dobrowolnie, podczas gdy występujące w sprawie okoliczności powinny skutkować uznaniem, że oskarżony nie popełnił zarzucanych mu czynów, ponieważ przedmioty te zostały mu wręczone jako prezenty, co skutkowało uznaniem oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów;

7.Z ostrożności procesowej zaskarżonemu wyrokowi Sądu I instancji zarzucił także na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 4 kpk rażącą niewspółmierność kary polegającą na wymierzeniu oskarżonemu rażąco niewspółmiernie surowej kary grzywny jako nieadekwatnej do celów kary oraz nieuwzględniającej wszystkich okoliczności sprawy, a także dyrektyw wymiaru kary oraz pozostającej w rażącej dysproporcji do wartości przedmiotów objętych przestępstwem.

W oparciu o w/w zarzuty obrońca oskarżonego wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuconych mu czynów , ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W przypadku uwzględnienia przez sąd wyłącznie zarzutu orzeczenia wobec oskarżonego kary rażąco niewspółmiernie surowej, obrońca wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu łagodniejszej kary.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

apelacja obrońcy oskarżonego B. W. nie zasługuje na uwzględnienie. Podniesiony w apelacji przez obrońcę oskarżonego zarzut błędu w ustaleniach faktycznych byłyby zasadny jedynie wówczas, gdyby sąd I instancji oparł swój wyrok na faktach , które nie znajdują potwierdzenia w wynikach postępowania dowodowego , albo też z faktów tych wyciągnął wnioski niezgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Takich uchybień sąd rejonowy w przedmiotowej sprawie się nie dopuścił, albowiem wskazał dowody na których oparł swoje ustalenia jednocześnie wskazując przesłanki , którymi się kierował odmawiając wiary dowodom przeciwnym przy czym dokonanych ustaleń dokonał zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów. Obrońca oskarżonego w swojej apelacji powieliła linię obrony oskarżonego prezentowaną przez niego w procesie, że dwa laptopy i telefon komórkowy zostały mu podarowane jako prezent od pracodawcy tj. I. G.. Jednak zebrany materiał dowodowy w sprawie w postaci zeznań świadków I. G. i G. F. tego faktu nie potwierdzili. Oskarżony miał dostęp do laptopów firmowych a po dokonaniu inwentaryzacji ustalono, że nie zwrócił dwóch laptopów i jak później ustalono podarował je swoim dzieciom. Z ustaleń sądu wynika również jednoznacznie, że oskarżony miał do własnej dyspozycji smartfona , gdy rozwiązano z nim stosunek pracy był zobowiązany zwrócić sprzęt do firmy, jednak tego nie zrobił. Sam oskarżony w protokole odbioru rzeczy gdy wpisano w rubryce telefon Samsung z adnotacją „brak” podpisał ten protokół nie mając jakichkolwiek zastrzeżeń. Słusznie sąd I instancji w swoim uzasadnieniu wskazuje, że słuchana po raz pierwszy żona oskarżonego I. W. potwierdziła fakt, że oskarżony był w posiadaniu dwóch laptopów i telefonu m-ki S. nie wspominając wówczas, że laptopy i telefon oskarżony otrzymał jako prezent dla dzieci od I. G.. Rozstrzygnięcia Sądu I instancji znajdują oparcie w prawidłowo dokonanej ocenie całokształtu materiału dowodowego, zgromadzonego i ujawnionego w toku całego postępowania (art. 410 kpk). Wnikliwe i obszerne pisemne motywy zaskarżonego wyroku uzasadniają twierdzenie, że ocena materiału dowodowego, dokonana przez sąd I instancji w pełni uwzględnia reguły wyrażone w art. 4 kpk, art. 5 kpk oraz art. 7 kpk. Wskazać należy, iż jest ona wszechstronna i obiektywna oraz, że nie narusza granic swobodnej oceny dowodów, pozostając w zgodzie z zasadami logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd rejonowy przedstawiając ocenę dowodów w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, stosownie do wymogów z art. 424 kpk , szczegółowo wskazał, na których dowodach się oparł, dlaczego poszczególnym dowodom, i w jakim zakresie dał wiarę oraz dlaczego uznał wyjaśnienia oskarżonego B. W. uznał za niewiarygodne. Przepis art. 7 kpk stanowi, iż organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd I instancji nie dopuścił się jak sugeruje w swojej apelacji obrońca oskarżonej obrazy przepisów postępowania art. 7 kpk, ponieważ dokonana przez sąd rejonowy ocena zgromadzonych w sprawie dowodów była bezstronna, rzetelna i kompleksowa. Odnośnie zarzutu rażącej niewspółmierności kary podnoszony w apelacji przez obrońcę oskarżonego wymierzonej oskarżonemu B. W. w postaci kary grzywny 180 stawek dziennych po 25 zł każda, to również ten zarzut nie zasługuje na uwzględnienie. Podkreślić należy, że przestępstwo z art. 286 § 2 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Sąd I instancji skorzystał przy wymierzeniu kary oskarżonemu z art. 37 a kk uznając, że wymierzona kara jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu. Zgodnie z utrwalonym już w tej mierze orzecnictwem, rażąca niewspółmierność kary zachodzić może tylko wówczas, gdyby na podstawie ujawnionych wszystkich okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary można było przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd I instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 kk oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo Sądu Najwyższego. Tym samym zarzuty podniesione w apelacji mają w ocenie Sądu Okręgowego charakter czysto polemiczny i sprowadzają się do negowania właściwych ocen i ustaleń sądu, przeciwstawiając im własne oceny i wnioski, które w żadnym razie nie mogą podważyć trafności rozstrzygnięcia sądu rejonowego. Mając powyższe na uwadze sąd okręgowy nie znalazł

podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie winy, ani też podstaw do jego uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Z tych też względów nie uznając zasadności zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego, nie podzielając przytoczone na ich poparcie argumentów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. zasądając jednocześnie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej Agencji (...) z o. o. zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym w stosownej wysokości. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk.

SSO Sławomir Klekocki